

Пралетары ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА,
ПРАФКОМА І МЯСЦКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОўНАГА
ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

ПА АДНОЙ ПАРАЛЕЛІ

Перад дзяўчынай — аб'ёмістая кніга. Адгорнуты толькі першыя старонкі. А колькі засталася пералістаць такіх старонак яшчэ, з мудрагелістымі хімічнымі формуламі, са складанымі задачамі і вылічэннямі. І не адна, а цэлыя сотні кніг чакаюць на працягу ўсяго часу навучання дапытлівага студэнцкага розуму, удумлівых вачэй і нястрымных рук, якім так і карпіць адгарнуць яшчэ адну, новую старонку, дзе так многа загадкавых таямніц а за імі неспадзяваных адкрыццяў. І не дзіўна, што адна з такіх таямніц падсерагла студэнтку хімічнага факультэта Галю Красулевіч і прымусіла яе задумацца. Студэнтка займаецца

толькі на першым курсе, і перад ёй яшчэ многа новага і незразумелага.

А вось дыпламанту гэтага ж факультэта Анатолю Гузікаву ўдалося «раскусіць» ужо не адно цвёрдае рэчыва, рашчапляючы яго на атамы і малекулы, пазнаць не адзін складаны працэс пераўтварэння. Ззаду — грунтоўная тэарэтычная падрыхтоўка. Пасля такой падрыхтоўкі можна прыступіць і да работы над дыпломнай. Даўно завучаны формулы, тэорыі. У лабараторыі — хуткія, упэўненыя рухі. Пройдзе некалькі месяцаў — і заводская лабараторыя з пашанай прыме яшчэ аднаго выдатнага спецыяліста з ардэнаноснага універсітэта.

КРОКІ ДА СТУДЭНЦКАГА БІЛЕТА

10 кастрычніка пачынаюцца заняткі на падрыхтоўчых курсах. Зараз моладзь заводаў, фабрык, розных устаноў горада Мінска, якая жадае паступіць ва універсітэт, прыносіць заявы з просьбай прыняць іх на гэтыя курсы.

Як паказала практыка, пераважная большасць абітурыентаў, якія займаліся на падрыхтоўчых курсах, паспяхова здаюць уступныя экзамены ва універсітэт.

А пакуль — заявы. Хутка наступіць першы дзень вучобы. Будучыя студэнцы з усёй адказнасцю возьмуцца за падрыхтоўку да ўступных экзаменаў. Гэта яшчэ толькі першыя крокі да студэнцкага білета. Наперадзе — самыя цяжкія і адказныя.

І. МЯДЗВЕДЗЕУ.

ЛЕПШЫЯ СПРАВЫ — ТАБЕ, ЮБІЛЕЙ

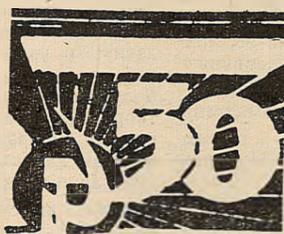
Калектыў студэнтаў, прафесарска-выкладчыцкага саставу, супрацоўнікаў універсітэта ў гэтыя дні жыве адзіным імкненнем — дастойна сустрэць слаўнае 50-годдзе Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. Чым бліжэй гэтая знамянальная дата, тым больш становіцца адчувальным энтузіязм кожнага савецкага чалавека, жаданне прынесці Радзіме як мага лепшы падарунак.

18 верасня ў кабінце праўдара па навуковай рабоце адбылося пасяджэнне ўніверсітэцкай камісіі па падрыхтоўцы і правядзенню Кастрычніцкага свята. Парадак дня пасяджэння камісіі ўключыў у сябе сем самых актуальных пытанняў.

Спачатку разглядаўся ўдакладнены план мерапрыемстваў па падрыхтоўцы да

50-годдзя Кастрычніка Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі ў сувязі з Тэзісамі ЦК КПСС «50 год Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі». Інфармацыю па гэтым пытанню даў праўдара па навуковай рабоце В. І. Сцяпанав.

Вывучэнне Тэзісаў дае магчымасць сканцэнтравана свая ўвагу на самых надзённых пытаннях, якія хваляюць не толькі народ Савецкага Саюза, сацыялістычных краін, але і ўсё прагрэсіўнае чалавецтва. Гэты дакумент з'яўляецца гістарычным. Ён раскрывае ўсю шырокую грамадска-палітычную дзейнасць савецкіх людзей на працягу слаўнага паўстагоддзя існавання пер-

шай, самай вялікай сацыялістычнай краіны. Усе палітычныя падзеі, звязаныя са станаўленнем і развіццём краіны Саветаў, з'яўляюцца яркім прыкладам жыццёвай перавагі сацыялістычнай сістэмы развіцця грамадства над капіталістычнай. Тэзісы раскрываюць значэнне Кастрычніцкай рэвалюцыі ў сусветным маштабе, яны накіроўваюць кожнага чалавека на шырокі шлях творчых пошукаў.

выхоўваюць у яго самыя лепшыя маральныя і духоўныя якасці.

В. І. Сцяпанав расказаў прысутным аб тым, як на самай справе праводзіцца арганізацыя глыбейшага вывучэння Тэзісаў ЦК КПСС «50 год Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі» ва універсітэце.

Кафедры гісторыі КПСС і навуковага камунізма з 1 верасня ўключыліся з усёй адказнасцю да важнай справы. Планам прадугледжана 10 гадзін на вывучэнне студэнтамі ўсіх факультэтаў Тэзісаў ЦК КПСС. З іх — 6 гадзін лекцыйных і 4 семінарскія.

У хуткім часе будуць праводзіцца абласныя і рэспубліканскія семінары па Тэзісах. Арганізацыя гэтых семінараў ускладаецца на загадчыкаў кафедр грамад-

скіх навук вуні рэспублікі.

У нашым універсітэце мяркуецца правесці навуковую канферэнцыю ў маштабе вуні. Наогул, БДУ стаў навуковым цэнтрам Беларусі, у якім адбываецца шмат розных канферэнцый па навуковых і грамадскіх праблемах. Гэта толькі радуе нас, прадстаўнікоў ардэнаноснага універсітэта.

Далей прамоўца спыняецца на пытаннях аб правядзенні конкурсу на лепшую арганізацыю адпачынку і быта студэнтаў, аб правядзенні рэспубліканскага агляду мастацкай самадзейнасці. Але чуюцца рэпліка з месца: «Зроблена!» Сапраўды, гэтыя мерапрыемствы ўжо даўно выкананы.

Што датычыцца калектываў мастацкай самадзейнасці, то трэба адзначыць, што тут дасягнуты значныя поспехі. Атрымана многа ганаровых узнагарод, шчырых падзяк. Сёлета ў Тарту, на свяце Песні, нашы самадзейныя артысты яшчэ раз падцвердзілі сваё выканаўчае майстэрства.

У план перадавыячых мерапрыемстваў уваходзіць і арганізацыя сустрэч замежных студэнтаў са старэйшымі камуністамі. Гэта (Заканчэнне на 2 стар.)

УСЕ НА КРОС

ВЫДАТНАЯ ТРАДЫЦЫЯ ЗДАўНА ІСНУЕ ў нашым універсітэце — у верасні месяцы праводзіць масавыя асеннія кросы першакурснікаў. Сёлета ён праводзіцца ў парку Перамогі 24 верасня а 10 гадзіне раніцы

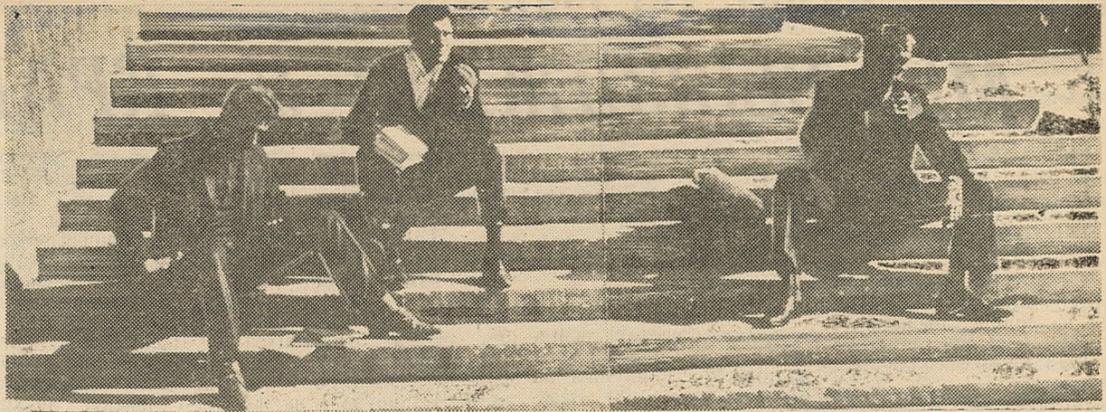
ПАД ДЭВІЗАМ ДАСТОЙНАЙ СУСТРЭЧЫ СПАРТСМЕНАМІ БДУ ІМЯ У. І. ЛЕНІНА СЛАўНАГА ЮБІЛЕЮ САВЕЦКАЙ УЛАДЫ — 50-ГОДДЗЯ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА. НЯХАЙ ЖА ЁН БУДЗЕ, ЯК НІКОЛІ, МАСАВЫМ І АРГАНІЗАВАНЫМ. УСЕ НА КРОС, ТАВАРЫШЫ!

ПРАКТЫКА НА «ВЫДАТНА»

Сёлета студэнты чацвёртага курса факультэта журналістыкі праходзілі вытворчую практыку ў рэспубліканскіх і раённых газетах. Прышлі яны ў рэдакцыі не навучкамі. У кожнага са студэнтаў за плячыма нейкі вопыт журналісцкай працы. Гэта дало магчымасць практыкантам больш аператыўна друкаваць свае матэрыялы на самыя разныя тэмы: партыйнага жыцця, будаўніцтва, культуры і іншыя. Характэрна тое, што будучыя журналісты не толькі пісалі, але і займаліся арганізацыйнай працай — збіралі матэрыялы, трымалі сувязь з рэдакцыяй, займаліся вёрсткай газет. Многія са студэнтаў журналістаў былі загадчыкамі аддзелаў.

Зараз чацвёртакурснікі рыхтуюць справаздачы аб пройдзенай практыцы. Шмат інфармацыі, рэпартажаў, нарысаў прадстаўлена Анатолям Ліпскім, Пятром Грыньковым, Анатолям Гарбачовым. Рэдакцыі газет, у якіх працавалі гэтыя студэнты, выдалі ім характарыстыкі, дзе практычная работа ацэнена на «выдатна».

А. БАБІЧ.

Пасля лекцыі у кожнага свая думка і агульная спрэчка.

Фота А. КАДЗЕТА.

Сумежную прафесію?

Калі ласка

Многа слаўных спраў на ўліку факультэта грамадскіх прафесій, які ўжо некалькі гадоў існуе пры універсітэце. Дзверы факультэта шырока адчынены для ўсіх студэнтаў, жадаючых набыць сумежную прафесію. Тут створаны ўсе ўмовы для навучання. Пры факультэце ёсць шмат аддзяленняў па розных спецыяльнасцях: харэаграфічнае, рэжысёрскае, хармейстарскае, лектараў-міжнароднікаў, піянерважыц.

Студэнты, якія закончаюць факультэт грамадскіх прафесій, карыстаюцца правам работы па спецыяльнасці, атрыманай на адпаведных аддзяленнях.

А. ЮРЭВІЧ.

НА ЗДЫМКУ: Актыўны ўдзельнік мастацкай самадзейнасці студэнт фізфака Аляксандр Бураў.

СЕМІНАРЫ ПАЧАЛІСЯ

Прайшло ўсяго тры тыдні, калі абітурыенты, вытрымаўшы жонкурсныя экзамены, былі залічаны студэнтамі першага курса нашага універсітэта. Колькі хвалюванняў, колькі новага, незабыўнага перажылі першакурснікі за гэтыя дні. Не заўважылі, як аказаліся ў бурлівым віры вучобы. Лекцыі дапоўнілі семінары па гісторыі КПСС, навуковаму камунізму, палітычнай эканоміі, філасофіі.

На высокім навуковым узроўні праходзяць семінары па гісторыі КПСС у IV групе аддзяленняў беларускай мовы і літаратуры філалагічнага факультэта. І

гэта не выпадкова. Перад першакурснікамі адкрылася многа новага, невідомага. Таму выкладчык гісторыі КПСС І. А. Сяргеў перад пачаткам першага семінара расказаў філолагам, на што трэба звярнуць асаблівую ўвагу, як карыстацца канспектамі, вытрымкамі з першакрыніц. Такая карысная гутарка-парада заўсёды дае добры плён.

І вось першы семінар. У адказе студэнткі Шоцкай адчуваецца ўпэўненасць, у сваіх ведах. У сваім выступленні яна прыводзіць многа цытат, канкрэтных студэнты Віннік і Шаба-

новіч далаўняюць аднакурсницу. Горача абмяркоўваецца кожнае пытанне семінара. Нішто не застаецца без увагі. Актыўна выступаюць па пытаннях семінара Якімовіч, Семянчук і іншыя.

Трэба аддаць належнае ў гэтым выкладчыку І. А. Сяргеёву, які яшчэ з пачатку навучнага года звярнуў увагу студэнтаў на гісторыю КПСС як на навуку складаную, адказную і патрэбную.

— Хоць сёння некаторыя студэнты яшчэ не зусім деталёва разбіраліся ў многіх пытаннях, — значае выкладчык, — адказы іх усё ж радуюць. Адчуваецца, што ў студэнтаў ёсць неадступнае жаданне ва ўсім разабрацца, дакапацца да кожнай ісціны.

Што ж, пачатак нядрэны. А добры пачатак, як гаворыць народная мудрасць, дае добры канец. «Канец» у разуменні студэнта — гэта сесія. Іменна на яе і ўскладзены абавязак аб'ектыўна аданіць веды кожнага, яго працу за цэлы семестр. І гэтая сесія не за гарамі.

П. ГЛЕБКА.

ПАЭЗІЯ ПРАЦЫ

Світае...

Жывы ветрык - свавольнік імкліва прабягае па вясковай вуліцы, узнімаючы фантастычны пылу. Павольна, крыху саромяючыся свайго спазнення, выкочываецца з-пад бульбяных палеткаў барвовы сонечны дыск. Ён расце, разбухае, і ў адзін момант чырвань залівае паўнеба.

Недзе ў канцы вёскі Праворнае бразнулі вяснічкі. Радасна ўсміхаючыся ветламу сонцу, на вуліцу выбягае стройная дзяўчына. Першыя золкі праменні ласкава кранаюць яе асмужаны твар.

— Цудоўнае будзе надвор'е. Сёння таксама працуем на славу, трэба хутчэй рыхтаваць снеданне, — зазначае пра сябе атрадны повар, і ласкава ўсмешка кранае яе вусны.

Праз некалькі хвілін Яня Макарэвіч, Люда Басалаева, і іншыя дзяўчаты ўжо завіхаюцца ля агню. Бразгаюць вёдры, звіняць шклянкі, лыжкі, відэльцы. Трэба ж накарміць 45 студэнтаў — філолагаў, якія вольна больш двух тыдняў пацарнаму працоўнаму ўборцы бульбы ў калгасе імя Фрунзе Чэрвенскага раёна.

Павагай і аўтарытэтам сярод студэнтаў карыстаецца галоўны повар Яня Макарэвіч. Уважлівая і чулая да сяброў, старанная і добрасумленая дзяўчына, яна заўсёды прыйдзе на дапамогу сябру. Каб не быць ніколі не пакрыўджанымі ў харчаванні, дзяўчаты і даверылі Яні самы адказны ўчастак работы на працоўным фронце, бо добры абед для студэнта — галоўнае.

А сонца ўзнімаецца ўсё вышэй і вышэй над вёскай. Нібы ў такт прыўзнятаму настрою студэнтаў, якія ўжо спяшаюцца ў той бок, адкуль ветрык даносіць такі прыемны пах свежай травы, духмяных антонавак, наганяючы апетыт, за вёскай Праворнае рытмічна і весела спявае трактарны агрэгат, разворваючы но-

вы бульбяны загон. А ўраджай у калгасе вырасцілі нядрэны. Толькі за два тыдні студэнты выбралі каля 20 гектараў пры ўраджайнасці 100 цэнтнераў з аднаго га. Працуюць усе з камсамольскім агенчыкам, бо кожны хоча сустрэць слаўны юбілей нашай краіны дастойна. Гэтану абавязвае нас не толькі студэнцкае сумленне, але і пачуццё гонару за нашу краіну, за наш народ-будаўнік. Вось чаму мы не можам стаяць у баку ад працоўных спраў.

Рэпартаж з працоўнага фронту

Асабліва вялікае значэнне мае ў выхаваўчай рабоце і ідэйнай згуртаванасці студэнтаў сацыялістычная нацыянальная газета «Наш Вожык», якая выдаецца тут па прапанове кіраўніка нашай групы Яўгена Міхайлавіча Камароўскага.

На старонках газеты былі адзначаны Тамара Малашэвіч, Анатоль Бутэвіч, Тамара Лях, Люда Ягоранка, Юра Нагорны і многія іншыя студэнты, хто заўсёды знаходзіцца на перадавых рубяжах працоўнага фронту.

Але сатыра ёсць сатыра. Вось чаму прыйшлося сарамліва глядзець у вочы сваім таварышам Тацяне Кавалёвай, Тамары Малахавай, Тацяне Панчанка і іншым дзяўчатам, якія дрэнна выбіралі бульбу, за што і трапілі на вастрыё пяра «Нашага Вожыка». На старонкі газеты пападаюць не толькі нашы студэнты, але і кіраўнікі гаспадаркі, механізатары, — усе, хто перашкаджае сапраўднаму працоўнаму рытму. Мы робім і самі ўсе магчымае, каб апраўдаць сваё студэнцкае званне. Зараз усе прымаюць актыўны ўдзел у падрыхтоўцы канцэрта мастацкай са-

мадзейнасці, з якім мы вырашылі выступіць перад калгаснікамі. Будучы выкананы папулярныя беларускія песні, а студэнты-паэты выступяць з чытаннем сваіх новых вершаў на калгасныя тэмы.

Весела жывецца ў вёсцы нашым студэнтам.

Калі гадзіннік паказвае роўна сем, стомленыя, запыленыя, мы ідзем дадому. Бадай, што ў кожнага ў гэты час адна думка: добра паэсіі і выцягнуцца ў ложку. Але, як толькі атрадны баяніст Валя Корзюк расцягне мякі баяна і над вёскай паплыве задушэная мелодыя вальса, ніхто не можа ўтрымацца, каб не ўліцца ў гэтую чароўную мелодыю, каб не паплысці некуды далёка-далёка, дзе ўжо загарваюцца першыя вераснёўскія зоркі.

Спяваюць дзяўчаты... Меладзючная беларуская песня плыве над вёскай, ахутанай сівым туманам. Толькі вецер пагаспадарку абтрасае ў садах спелыя антонаўкі, якія з грухатам падаюць на зямлю. Гэты свавольнік дабіраецца да задумлівых твараў дзяўчат, блытае іх прычоскі... І назло ветру віраецца дзяўчаты ў імклівай пільцы. Позна вечарам, калі прыціхшая вёска ахутана казачным сном, разыходзяцца хлопцы і дзяўчаты дадому, каб роўна ў восем гадзін зноў пачаць працоўны дзень.

...Ціха, бяшумна плыве над зямлёю ноч. Учыстым небе мігцяць залатыя зоры. Быць бы і чалавеку такой зоркай. Каб жыў ён не толькі для сябе. Каб ад таго, што ён ёсць на зямлі, стала цяплей другому. У гэтым і сэнс жыцця.

Амаль кожны студэнт-філолаг з нашай групы прыедзе ва універсітэт пазтам або праязікам, бо да таго ж цудоўныя тут мясціны! Сама паэзія побач з намі. Яна радуе, натхняе, кліча наперад.

Ала ПАНКРАТАВА, студэнтка фізфака.

Непрыкметна праляцеў год навучання ў БДУ імя У. І. Леніна. Першая сесія закончана паспяхова. Прыёмнае развіццё з любімым ардэнаносным універсітэтам.

СССР — радзіма Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, краіна, аб якой мы з захапленнем чыталі ў В'етнаме і якую мы перабачым сваім вачыма: цудоўныя гістарычныя помнікі, палацы, вуліцы, — усюда і вянкі кветак на медалях бацькоўскай воінаў працы, фашыстаў у гады Вялікай Айчыннай вайны. Ён бярэ прыклад з савецкіх людзей. У цяперашні час наш народ вядзе справядліва барацьбу супраць амерыканскіх агрэсараў і дасягнуў вялікіх поспехаў.

Мы яшчэ раз дзякуем саціскаму народу, у прыват-

насці, калектыву Беларускага універсітэта імя У. І. Леніна за вялікую дапамогу ў вучобе.

Хутка мы паедзем ад вас, а нам на змену прыедуць нашы землякі — в'етнамскія студэнты.

А на развітанне мы жадаем прафесарам, выкладчыкам, студэнтам універсітэта добрага здароўя, новых поспехаў у авалоданні навукай, вялікага шчасця ў асабістым жыцці.

Па даручэнню в'етнамскіх студэнтаў выпускнік падрыхтоўчага факультэта БДУ імя У. І. Леніна НГУЕН ЧА.

На здымку: экзамен здае НГУЕН ВАН ТУЕН.

В'ЕТНАМЦЫ ЗАХАПЛЯЮЦА

Нядаўна па падрыхтоўцы факультэт нашага універсітэта прыехала вялікая група студэнтаў з братаў В'етнама. У вольны ад заняткаў час яны працягваюць знаёміцца са сталіцай Беларусі. В'етнам-

скія юнакі і дзяўчаты азнаёміліся з цікавымі мясцінамі горада, наведвалі Батанічны сад, тэатры плошчы. А зайтра ў в'етнамцаў адбудзецца цікавая экскурсія ў Дом-музей І с'езда РСДРП.

Цаліна. Год 1967. Цаліна. Год 1967.

МЫ ВЫЯЗДЖАЛІ Ў КРАЙ РАМАНТЫКІ

Мы выязджалі ў край рамантыкі. Мы спыталіся на сваю планету. Тады, на вакзале, хлопцы на вачах усіх абдымалі сваіх сябровак.

Стэп. Няма ні канца ні краю. Мертва палісквае ён на сонцы рыжаватай травой і сям-там адкладзеная на дне соллю, памясцоваму — соры. У невыразна-сінім мраве на далёкім гарызонце мутна-рыжымі слупамі нерухома

стаяць пыльныя смерчы.

Зноў, дзе, здаецца, не ступала нага чалавека, мы лічым сябе калумбамі.

Стэп, ты суровы і дзікі. Кожны год ты становішся ўсё складаней.

Тры тысячы беларускіх студэнтаў прыехалі да цябе і сказалі: «Добры дзень, цаліна! Мы вярнуліся да цябе, як і абяцалі. Вазьмі нашы дужыя і моцныя рукі».

На зямлю кінулі лапаты, тапары, кіркі, ламы. Пасля забівалі вехі, калкі, прымацоўвалі дошкі і пісалі: «ЛЭП-10», «Элеватар», «пас. Юбілейны». Пачалі будаваць цаліну 67 года.

Цаліна не дазваляла нам гэтага будаўніцтва. Яна страшыла сваёй сярдзітасцю, дэкастыю і спякотай. Нацоўвала на нас сухавей, буран, пяскі.

Усё адужалі. Стэп па-

чаў здавацца. За сленату і недавер'е яго дзядзублі ламамі і кіркамі. Высыкалі катлаваны, ямы. Устаўлялі вадасточныя трубы араспальнай сістэмы, апоры ліній электраперадач, залівалі фундаменты дамоў, плацін.

Паслухала, агледзелася цаліна, убачыла добрае. Радуюцца цяпер шасцю двухпалётнымі мастамі, пабудаванымі на аўтастрадзе Уральск

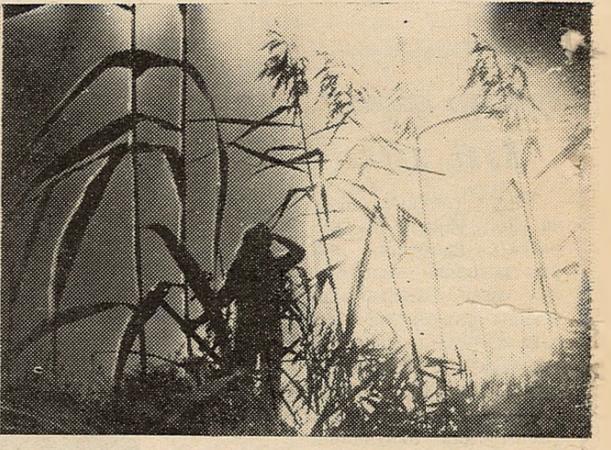
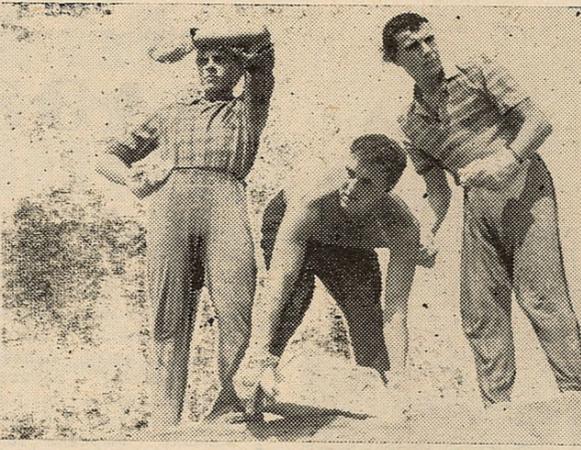
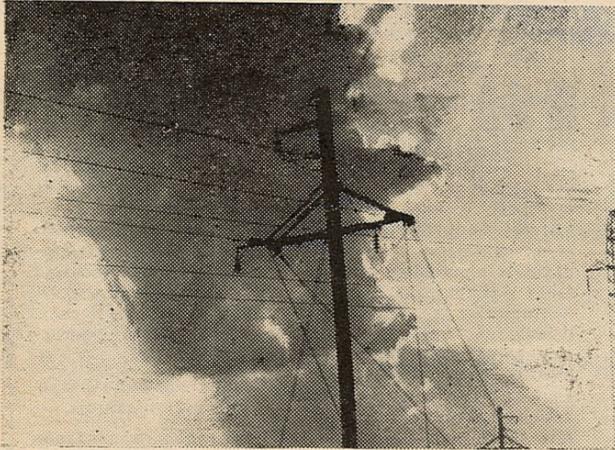
— Акцубінск, алгабаскай 59-мятровай элеватарнай башняй, 100 кілометрамі ліній электраперадач у Бурлінскім раёне, трыма школамі, пасёлкам Юбілейным... Узведзена больш 400 розных аб'ектаў.

Студэнцкая будаўнічая цаліна — гэта менш за ўсё зоркі над палаткамі. Гэта — праца. Гэта — цяжкія саманныя цэглы і бутавыя глыбы. Гэта — анямелыя пальцы, якія к

вечару, здараецца, не могуць утрымаць лапату. Гэта — кроплі поту, якія падаюць у траншэі, раствор, на распаленыя сонцам каменні.

Каб зразумеш цаліну, — мала прачытаць аб ёй, бачыць яе. Трэба самому класці бутавы камень і рабіць саман, задыхаючыся ад прапыленага, прасмаленага сонцам паветра.

А. КАДЗЕТ.

ПРЫСВЯЧАЕЦА ЛЯСНЫМ МСЦІЎЦАМ

Партызаны, партызаны, беларускія сыны... Колькі песень мы ведаем пра партызан, колькі паэм, легенд! Народ шануе і заўсёды беражэ ў сваім сэрцы герызм і самаадданасць партызан у гады Вялікай Айчыннай вайны.

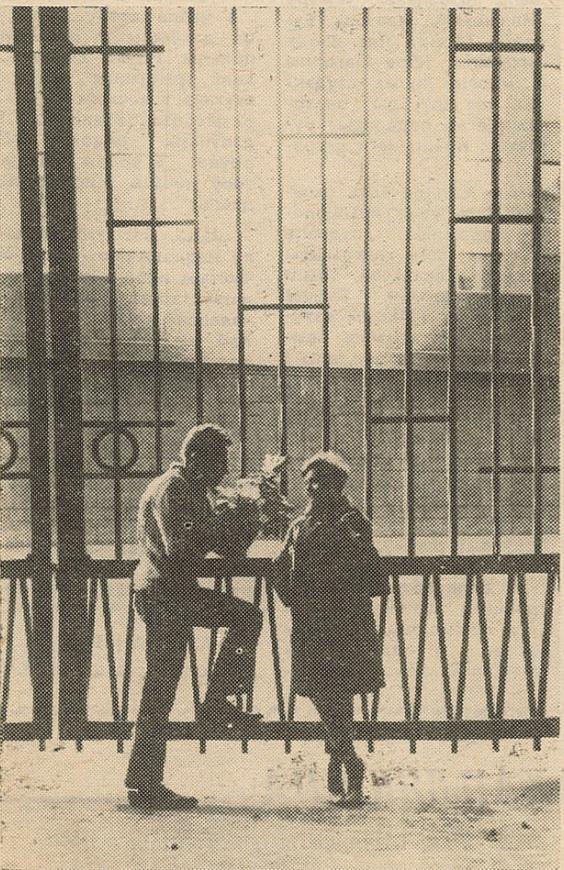
Па ініцыятыве рэктарата, парткома, камітэта камсамола ў галоўным корпусе ўніверсітэта створаны цікавы стэнд «Партызаны Беларусі». Чытаем імяны... В. І. Казлоў — Герой Савецкага Саюза, былы сакратар Мінскага гаркома партыі, камандзір партызанскага злучэння Мінскай вобласці. Канстанцін Заслонаў — Герой Савецкага

Саюза, мужны падполшчык, С. І. Сікорскі — сакратар Брэсцкага абкома партыі, камандзір партызанскага злучэння.

Стэнд знаёміць нас і з зусім юнымі партызанамі. Ваню Іголіну было ўсяго 14 год, калі ён стаў лясным салдатам брыгады «Буравеснік». Знішчыў пяць фашыстаў. А хто не ведае імя Марата Казея? Такіх, пэўна, няма.

На хвіліну задумаешся, і становіцца неак урачыста на душы за тое, што Камуністычная партыя, Радзіма выхавала такіх выдатных людзей, сапраўдных патрыотаў сваёй краіны.

А. Цераховіч.

ВЕЧНАЯ ТЭМА.

Фота А. Кадзета.

НЕ МНОГІМ вядома, што першы народны артыст БССР Уладзіслаў Галубок некалькі гадоў працаваў у Беларускай дзяржаўнай універсітэце. У фондах Цэнтральнага дзяржаўнага архіва Кастрычніцкай рэвалюцыі і сацыялістычнага будаўніцтва БССР захоўваюцца анкеты, запойныя рукою артыста, яго заявы, рапартажы, пратаколы пасяджэнняў праўлення ўніверсітэта і іншыя дакументы пра яго жыццё і дзейнасць.

Палымяны энтузіяст тэатральнай справы Ул. Галубок з ліпеня 1920 года працаваў у Наркамасветы БССР і яго ўстановах — загадчыкам тэатральна-музычнага пададзела, сакратаром тэатральнай камісіі, кіраўніком драматычнай секцыі ў дзіцячым доме, у павятовай палітасвецце, у выдавецтве «Адраджэнне». У гэты ж час ён са сваёй трупай аматараў-артыстаў вечарамі ставіў спектаклі. За год трупай Галубка было пастаноўлена звыш 200 спектакляў.

24 ліпеня 1922 года Галубок падае заяву ў праўленне Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта аб прыняцці яго на вакантную пасаду касіра. Да заявы былі прыкладзены дзве станоўчыя рэкамендацыі ад наркома асветы і старшыні Інстытута беларускай культуры. На наступны дзень праўленне ўніверсітэта, разгледзеўшы заяву, паставіла: «Прыняць гр. Галубка на службу ў БДУ на пасаду касіра з 1 жніўня г. г.».

Работа касіра ва ўніверсітэце была нескладанай. Галубок веў ка-

савую кнігу, атрымліваў грошы ў банку і раздаваў іх, складаў дзённыя рапартажы. Вольны час ён выкарыстоўваў для апрацоўкі сваіх п'ес, рабіў планы і накіды новых твораў, перапісваў творы для артыстаў. Работнікаў універсітэта Галубок часта запрашаў на спектаклі сваёй трупы. Па ўспамінах супрацоўнікаў ён цікавіўся водгукамі на свае п'есы з боку выкладчыкаў і навуковых работнікаў. Цікавіўся не толькі агульным уражаннем, але заў-

кладзеныя на яго культурную і палітычную місію». З прывітанніямі ўніверсітэту выступалі герой грамадзянскай вайны Я. Фабрыцыус, сакратар ЦК КПБ В. Багуцкі і іншыя. Ад імя беларускіх артыстаў выступіў Ул. Галубок. Ён пажадаў студэнтам і выкладчыкам п'ённай работы. А праз тыдзень, 6 лістапада 1922 года, у клубе работнікаў асветы адбыўся літаратурна-музычны вечар, прысвечаны пятай гадавіне Кастрычніцкай рэвалюцыі.

АРТЫСТ І СЛУЖАЧЫ

сёды прасіў канкрэтнай парады. Калі яму рабілі заўвагі пра расцягненасць некаторых актаў ці няўдалы дыялог, недакладнасці ў мове, ён адразу ж рабіў адзінкі ў сваім блакноце.

30 кастрычніка 1922 года адзначалася першая гадавіна Белдзярж-універсітэта. На ўрачысты сход з гэтага выпадку сабраліся прафесары, студэнты, прадстаўнікі савецкіх, прафсаюзных, партыйных і грамадскіх арганізацый. Пасля даклада рэктара ўніверсітэта прафесара Ул. Пічэты ўдзельнікі сходу паслалі прывітальныя тэлеграмы У. І. Леніну, А. В. Луначарскаму і М. Н. Пакроўскаму, у якіх запэўнілі Уладзіміра Ільіча, што «універсітэт, знаходзячыся на крайняй заходняй мяжы федэрацыі, выканае ўс-

На вечары былі і супрацоўнікі ўніверсітэта. Пасля даклада выступалі артысты і пісьменнікі. Вядомая спявачка Ірма Яўзем выканала некалькі рускіх народных песень. Потым чыталі свае творы Янка Купала, Якуб Колас, Цішка Гарны, Міхась Чарот. Гэта было першае публічнае выступленне беларускіх пісьменнікаў у заключэнне вечара трупы Галубка паказала спектакль па п'есе «Фанатык». Спектакль быў прагледжан з вялікай увагай. Асабліва цёпла была сустрэта ігра Галубка.

За 1923 год трупы Галубка паставіла ў клубах Мінска каля 250 спектакляў. У рэпертуары, сярод іншых п'ес, было 24 п'есы самога Галубка.

Працуючы ва ўніверсітэце з 1 жніўня 1922 го-

З архіўных паліц

да, Галубок ні разу не карыстаўся належным яму адпачынкам. У 1924 годзе ён бярэ з 1 ліпеня адпачынак, і то толькі таму, што яго тэатр выехаў на гастроляў за межы Мінска. К гэтаму часу тэатр Галубка быў уключаны ў сетку дзяржаўных тэатраў і ўзяты на дзяржаўны бюджэт. Ён пачаў абслугоўваць усе раёны рэспублікі і ў асноўным сельскую мясцовасць. Галубок пераводзіцца з пасады касіра на пасаду справавода.

Але Уладзіслаў Галубок ужо не мог працаваць ва ўніверсітэце. Яго тэатр выйшаў на агульнарэспубліканскую арэну. 27 кастрычніка 1924 года Галубок піша заяву рэктару ўніверсітэта: «Па распараджэнню Кампраса мяне і трупы камандзіруюць з 28 кастрычніка для абслугоўвання Магілёўскай губерні. З гэтай прычыны я не магу быць на службе БДУ, а таму ўпрашу вызваліць мяне ад займаемай пасады».

31 кастрычніка 1925 года ў актавай зале ўніверсітэта ўрачыста адзначыўся 25-гадовы юбілей навуковай дзейнасці прафесара Ул. Пічэты. Зачыталіся прывітальныя тэлеграмы ад украінскіх, расійскіх і зарубежных універсітэтаў. Галубка на юбілей не было. Яго перасоўны тэатр у гэтым час гастроляваў у Расійскай Федэрацыі і знаходзіўся ў Навазыбкаве. Адтуль прыбыла тэлеграма, якую зачыталі на сцэне: «Вітаем юбіляра. Жадаем многіх гадоў. Трупы Галубка».

М. КАМІНСКІ.

АБ'ЯВА

З 1 лістапада гэтага года пачынае выходзіць газета «Вячэрні Мінск» — орган Мінскага гаркома КПБ і Мінскага гарадскога савета дэпутатаў працоўных.

Студэнт! На старонках газеты «Вячэрні

АБ'ЯВА

Мінск» ты заўсёды прачытаеш многа цікавых матэрыялаў, знойдзеш адказы на самыя розныя хвалюючыя цябе пытанні. Газета стане для цябе добрым дарадчыкам і сябрам.